



obr. 88 Patrik Hábl – Poutník v krajině, 2017–2018, akryl, plátno, 100 × 145 cm



Patrik Hábl – Mizení, 2009–2013, akryl, plátno, 60 × 80 cm

Igora Hlavinku (\* 1959). Krajinomalbě se věnoval už během studií, aby se k ní oklikou v novém tisíciletí vrátil. Nově jsou jeho krajinomalby obohaceny o inspiraci japonskými i čínskými tušovými malbami a východní poezií. Vrcholky hor zahalené v mlžném oparu na svých minimalistických kresbách modeluje pigmentem nanášeným přímo na papír (obr. 83–84). Modelováním oblaků, které v jemných posunech a fázích obstupují důstojná a osamělá pohoří, Hlavinka hledá rovnováhu chaosu a řádu. Zahalenost, skrytost, snivost mlh je pro něj stejně důležitá jako odkrytost, jako hmota a řád země. Svými „útěky“ do hor Hlavinka následuje poutníky a básníky, kteří prchají před vřavou světa, aby se ponořili do ticha přírody a mohli tak souznít sami se sebou. Nalezený klid pak přenáší do svých kreseb, před kterými se dá už jen mlčet a vnímat.



obr. 90 Patrik Hábl – Zřejmá nezřetelnost, 2011, akryl, plátno, 50 × 40 cm

Kromě východních zdrojů inspirace se Hlavinka vědomě odkazuje i k romantikům počátku 19. století. Navštěvuje stejná místa, jako Karel Hynek Mácha nebo Caspar David Friedrich, některé své kresby či fotografie doprovází úryvky z Máchovy *Pouti krkonošské*.

Ve stopách romantických umělců se vydával i Pavel Nešleha (1937–2003). Jeho vztah ke krajině se zrcadlí v mnoha jeho pracích, ať už to jsou malby, kresby, objekty nebo fotografie. V obrazech živlů z první poloviny 80. let zachytil až démoničnost přírody – rozbouřené vody, tíha země, lehkost vzduchu i síla ohně sugestivně vypovídají o onom dění se v přírodě. Záznamy přírody jsou opozitem obrazů společenských témat, obrazů dveří, židlí anebo záznamů televizních obrazovek ze sedmdesátých let. Odklon od témat totalitní společnosti Nešleha